

Internationella rapporten 2009

Resultat från 2003 - 2008

Av: Victoria Ohlsson, Svenska Pig AB

Svenska Pig deltar i ett internationellt nätverk, InterPIG. Här jämförs främst produktionsresultat från medlemsländerna, men även ekonomiska parametrar. Nätverket fungerar också som en referensgrupp och kunskapsbank för olika aktuella frågor i respektive land. Vi redovisar foderpriser varje månad för att jämföra kostnadsutvecklingen i de olika länderna. Dessa finns på Svenska Pigs hemsida att studera månad för månad. I denna rapport redovisas produktionsresultat och kostnadsjämförelser mellan åren 2003-2008.

Kostnader och dess förändring

I svensk grisproduktion har det skett en drastisk ökning av kostnaderna de senaste åren, och siffrorna från InterPIG visar att trenden varit liknade i övriga länder, se diagram 1 nedan.

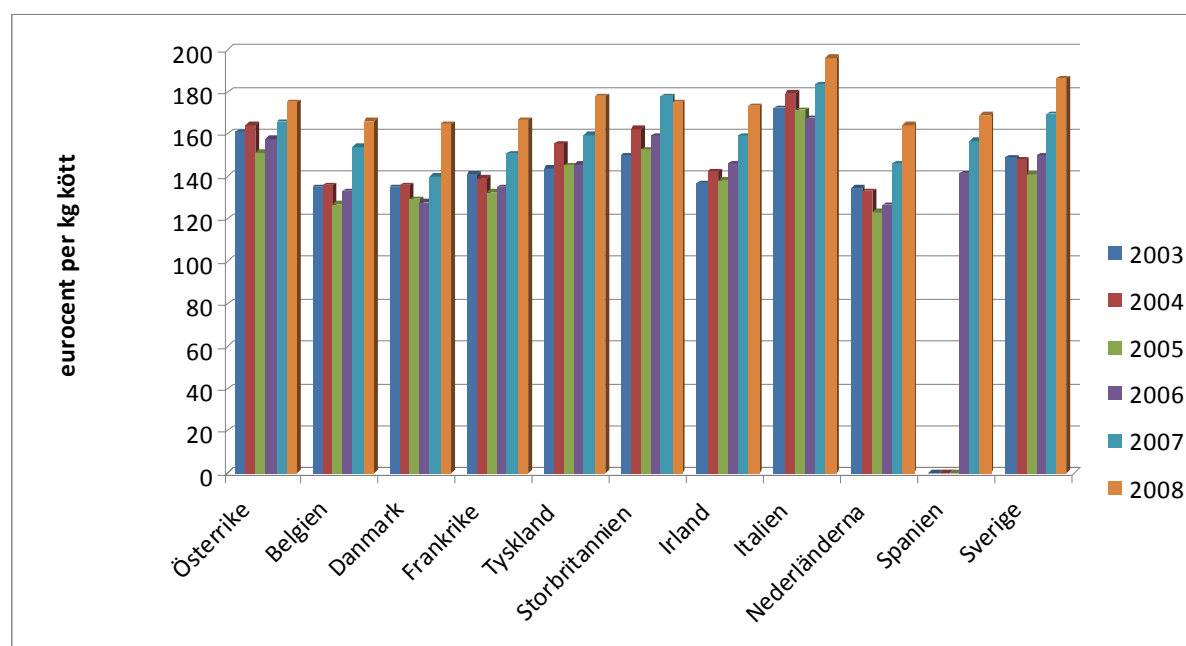

Diagram 1. Kostandsförändring 2003-2008

Anledningen till ökningen är att priserna för spannmål stigit och byggmaterial blivit dyrare. I diagram 2 nedan visas hur Sveriges kostnader förändrats. I juni 2006 började spannmålspriserna stiga och nådde sin kulm i mars 2008. Detta har stor inverkan på foderpriserna då ungefär 85 % av det svenska fodret består av spannmål.

I Sverige är vi självförsörjande på spannmål till skillnad från många andra länder, vilket innebär att Sverige i förhållande har lägre foderkostnader.

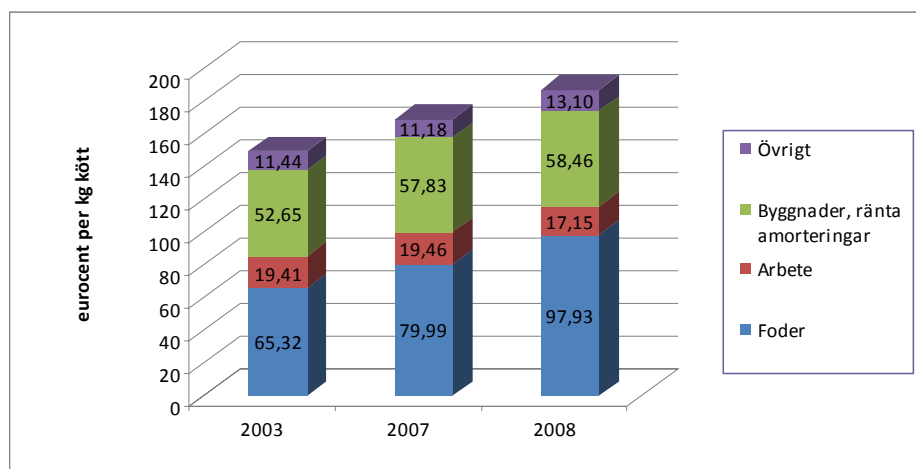

Diagram 2. Sveriges kostnader år 2003, 2007 och 2008.

Även kostnaderna för byggnader, ränta och amorteringar har ökat väsentligt. Positivt är att arbetskostnaderna minskat. Det beror inte på minskade lönekostnader utan på att gårdarna blivit effektivare.

I kostnadsjämförelsen för 2008 (se diagram 3) är skillnaden mellan lägsta och högsta kostnaden cirka € 0,31 per kg kött (SEK 2,98 vid valutagenomsnitt för 2008 SEK 9.6055 = € 1, Källa: Riksbanken). Vi kan i jämförelsen se att Sverige har näst högst kostnader och det är byggnader, ränta och amorteringar som gör att kostnaderna springer iväg. Förhållandevis hade Sverige låga foderkostnader jämfört med de andra länderna. Italien är det land som hade högst kostnader och anledningen är foderkostnaderna. De föder upp grisarna till 166 kilo, övriga länder föder upp sina grisar till 100 - 120 kg. Foderåtgången för att föda upp en gris till 166 kilo är mycket stor och kostnaderna drar iväg.

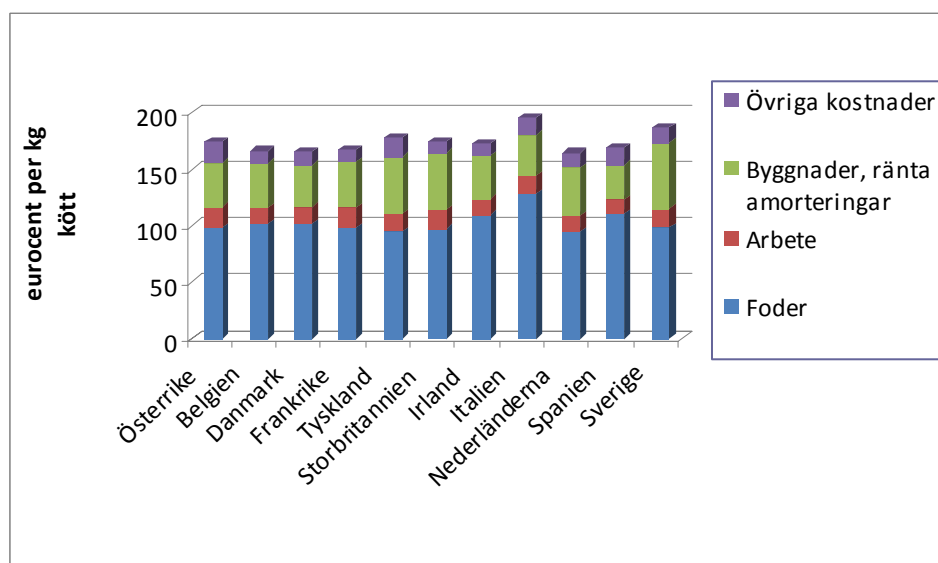

Diagram 3. Kostnadsfördelning 2008.

Rekrytering av suggor

I Sverige är rekryteringen av suggor cirka 54 %, vilket är bland de högsta i InterPIG (se diagram 4). Positivt är att rekryteringsgraden har minskat 2008 jämfört med 2007.

Vid en rekrytering på 55,5 % (vilket innebär 4 grisningar per sugga i genomsnitt), blir kostnaden för inköp av nya rekryteringsdjur 950 kr mer per årssugga jämfört med en rekrytering på 31,25 % (7 grisningar/sugga i genomsnitt). Skillnaden är 42 kr per producerad slaktgris.

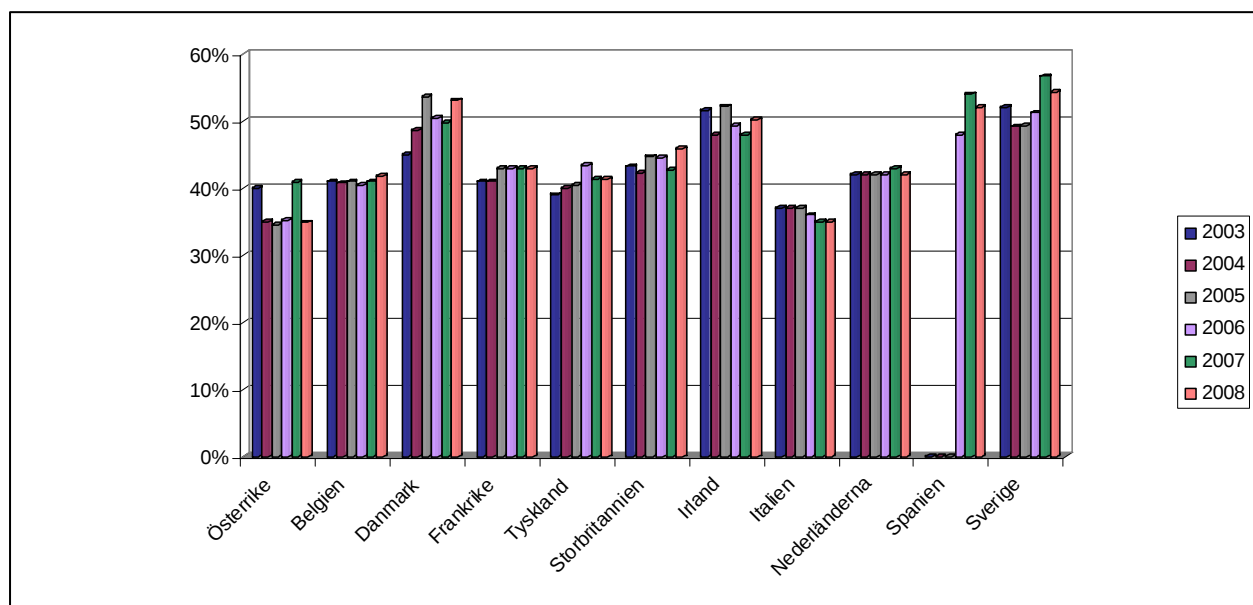

Diagram 4. Rekrytering av suggor 2003-2008

Grisar från födsel till slakt

Sveriges grisföretagare är bra på att producera grisar och det föds nästan 28 grisar per årssugga. Precis som de flesta länder förloras flest grisar mellan födsel och avvänjning. Diagram 5 nedan visar antal grisar per årssugga från födsel till slakt.

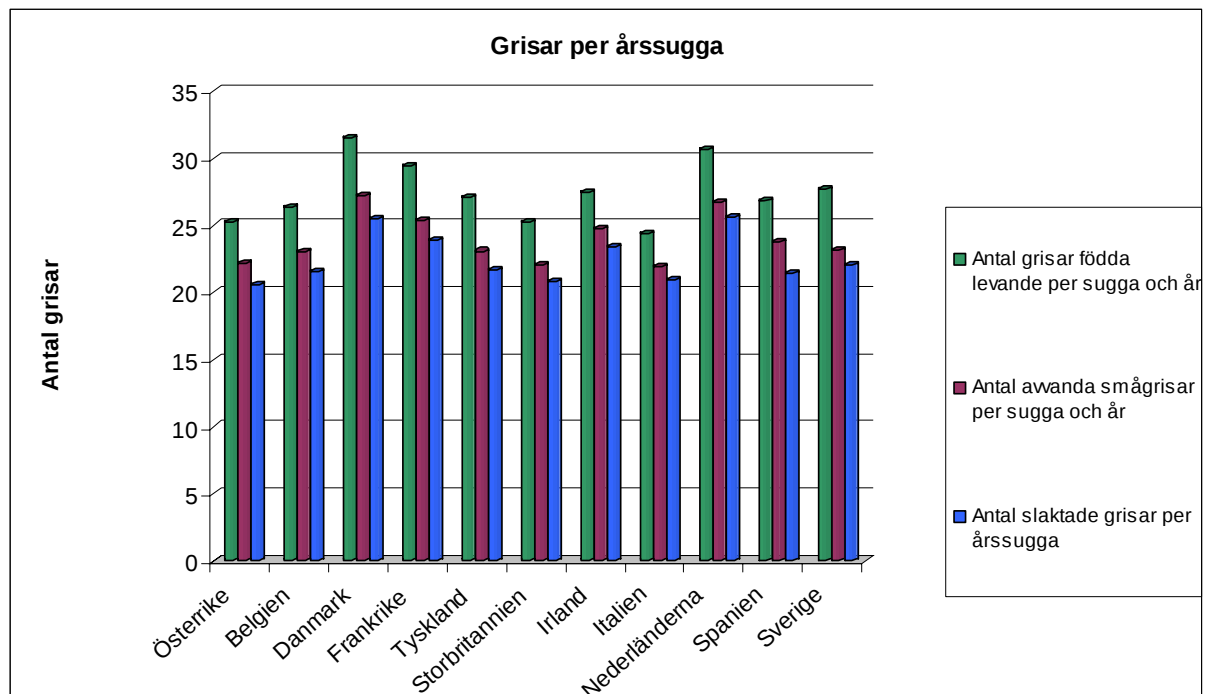

Diagram 5. Producerade grisar per årssugga från födsel till slakt 2008.

Tillväxt

I digram 6 och 7 illustreras hur hög tillväxthastigheten är i gram per dag i InterPIG länderna. När det gäller tillväxthastigheten för avväjningsgrisar är Sverige varken bra eller dåliga utan intar en mittenposition. Däremot är grisföretagarna duktiga på tillväxthastighet på slaktgrisar. Sveriges snitt 2008 är 879 grams tillväxt/dag.

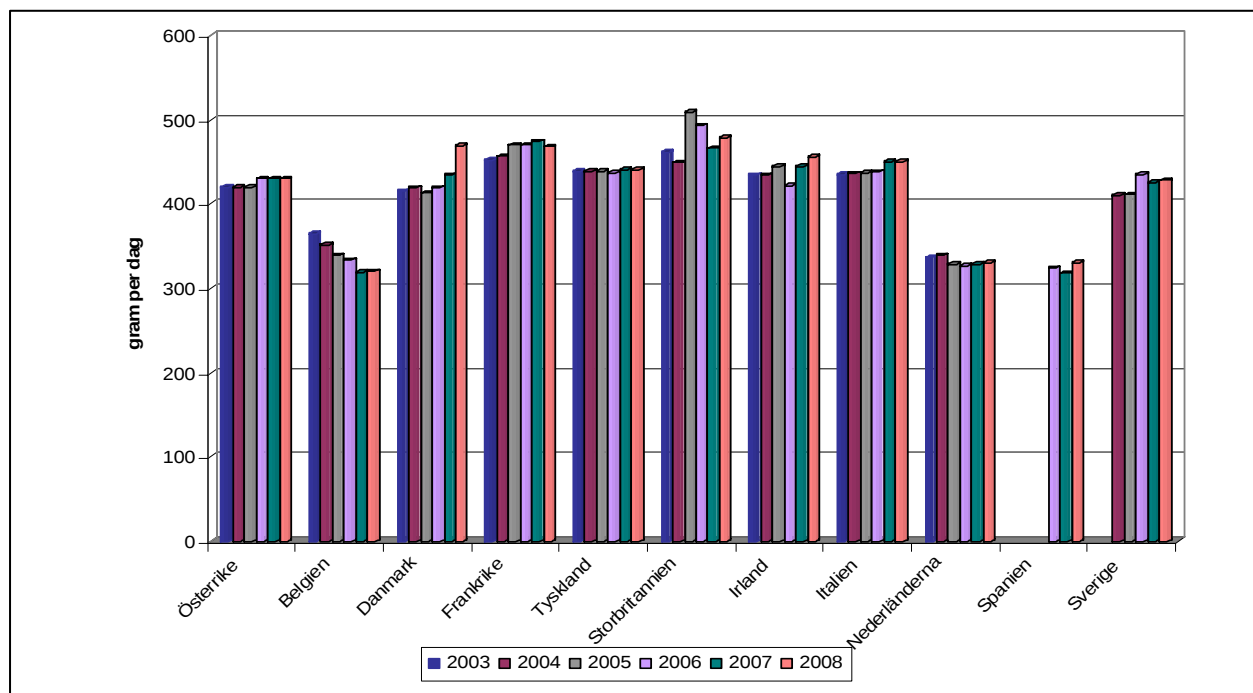

Diagram 6. Tillväxt avväjningsgrisar

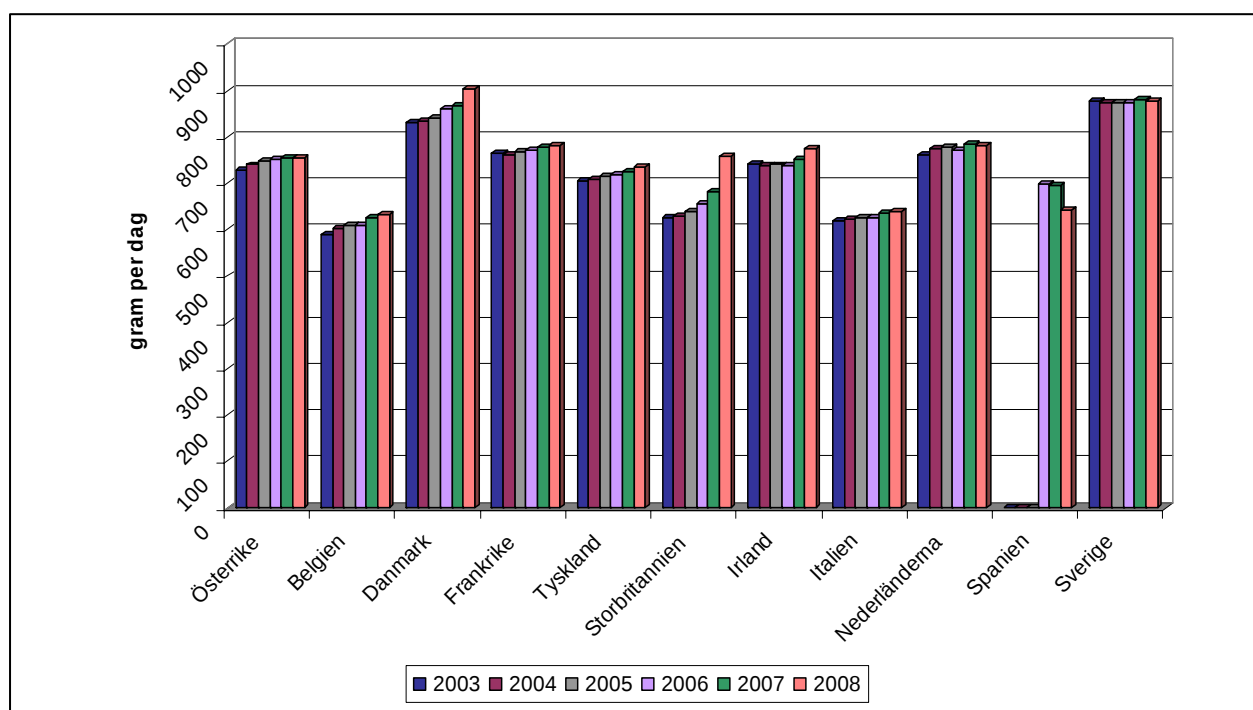

Diagram 7. Tillväxt slaktgrisar.

God potential i slaktgrisstallet

För en slaktgrisproducent är en av de viktiga parametrarna att utnyttja stallet så bra som möjligt. I diagram 8 går det att utläsa förhållandet mellan antal dagar grisarna tillbringar i slaktgrisstallet och deras insättningsvikt kontra slaktvikten.

Den genomsnittliga insättningsvikten i Sverige var 31 kg och grisarna slaktades vid 116 kg. De tillbringar i genomsnitt 97 dagar i slaktgrisstallet. Svenska slaktgrisar växer bra vilket tidigare visats i diagram 7, därför utnyttjas även stallet bra. Storbritannien och Irland hade färre dagar i slaktgrisstallet, men slaktgrisarna var både tyngre vid insättningen och lättare vid slakt.

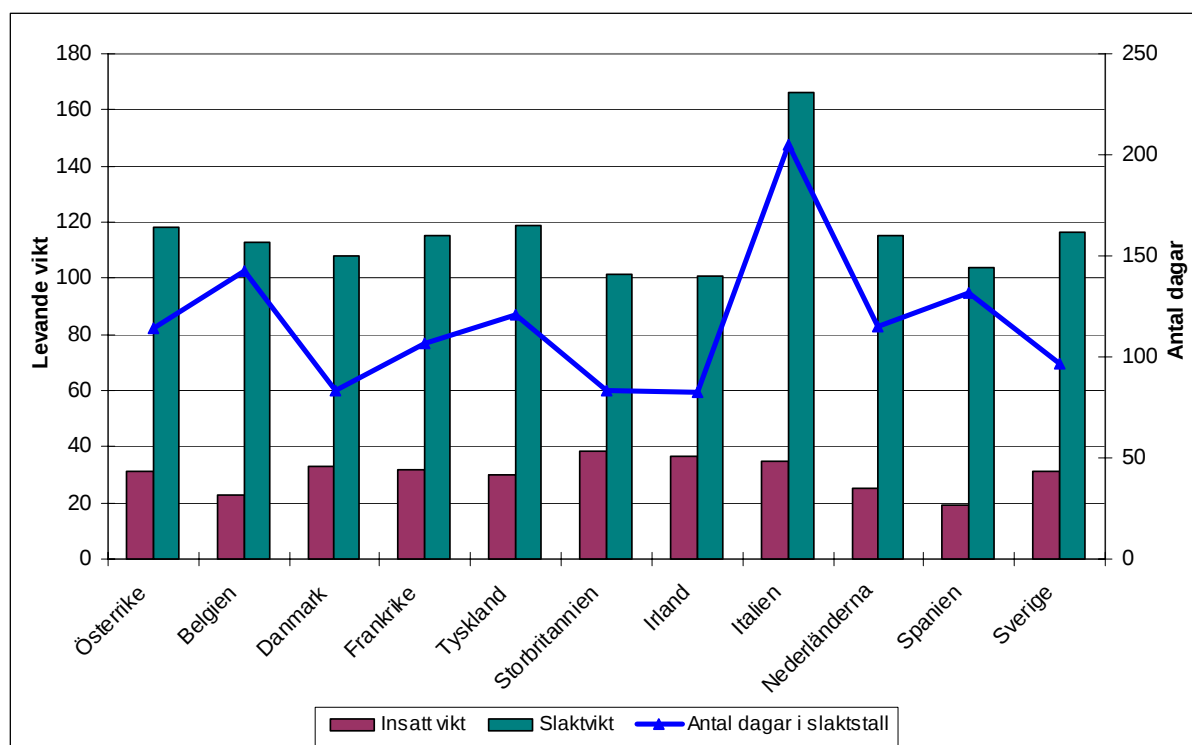

Diagram 8. Antal dagar i slaktgrisstallet, samt insättnings- och slaktvikt.

Slutord

Sveriges produktionsresultat kommer från PigWin Sugg och PigWin Slakt. Det är ungefär 30 % av smågrisproducenterna som rapporterar in till PigWin och bara 10 % av slaktgrisproducenterna. Inom Svenska Pig hoppas vi att inrapporteringen ökar så resultaten blir mer tillförlitliga.

Svensk grisproduktion är bra och konkurrenskraftig. Vi har hög tillväxthastighet på slaktgris och bra flöde i stallarna. Det finns god potential för att öka antal producerade grisar per årssugga. En av potentialerna är att förbättra rekryteringsgraden av suggor för att utnyttja dessa bättre.

Kostnaderna i svensk grisproduktion är bland de högsta i InterPIG länderna, vilket inte är överraskande. Våra byggkostnader är höga på grund av den djurskyddslagstiftning vi har i Sverige vilket också bidrar till den höga djuromsorg som finns. Positivt är att foderkostnaderna är låga i jämförelse med många andra InterPIG länder.